

Motion till riksdagen
2009/10:Fö262

av **Ulrika Carlsson i Skövde och Annika Qarls**son
(c)

Erkännande av elöverkänslighet som sjukdom

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inrätta lågstrålande zoner i alla kommuner.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om bostadsanpassningsbidrag till elöverkänsliga.¹
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ökad forskning om elöverkänslighet och om hur ny teknik kan användas säkert.

¹ Yrkande 2 hänvisat till CU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Elöverkänslighet är på väg att bli vår nya folksjukdom. Enligt Socialstyrelsens beräkningar finns idag över 280 000 drabbade i vårt land, och av dessa har ungefär en tiondel svåra problem.

I Nationell miljöhälsoenkät 2007 (NMHE 07), som finns att ta del av i Socialstyrelsens Miljöhälsorapport 2009, anger 3,2 procent att de är känsliga/överkänsliga eller allergiska mot elektriska och magnetiska fält. Enligt undersökningen uppger 0,4 procent att de har svåra besvär. Besvären är något vanligare bland kvinnor (3,8 procent) än bland män (2,6 procent). Andelen som anger att de är känsliga/överkänsliga mot elektriska och magnetiska fält har inte förändrats sedan den förra enkätundersökningen 1999.

Ändå erkänns inte elöverkänslighet som den sjukdom det faktiskt handlar om för den som drabbas. Många tvingas flytta från sina hem på grund av de olika sjukdomssymptom strålning av olika slag leder till. Många elöverkänsliga är idag miljöflyktingar. De tvingas fly från sina hem. Livsutrymmet för elöverkänsliga personer håller på att försvinna allt eftersom nya master/antennor byggs och avståndet mellan masterna är kort.

Andra måste sluta sina arbeten och blir arbetslösa, långtidssjukskrivna eller förtidspensionerade.

Elöverkänslighet leder till mycket mänskligt lidande, såväl hälsomässigt som socialt.

För att kunna vidta effektiva åtgärder för att hjälpa dem som drabbats av elöverkänslighet och förebygga en utveckling där ännu fler får problem måste samhället erkänna elöverkänslighet som den sjukdom och det stora samhällsproblem det faktiskt handlar om.

Det är också viktigt att elöverkänsligheten som sjukdom förs in i de drabbades sjukjournal, vilket inte alltid sker idag.

Hittills har regering och ansvariga myndigheter stått ganska handfallna inför de växande elöverkänslighetsproblemen när det gäller såväl forskning och förebyggande av elöverkänslighet som hjälp till de drabbade. Det är hög tid att ändra på detta.

Lågstrålände zoner för elöverkänsligas boende

Lågstrålände områden behöver finnas i varje kommun för att de elöverkänsliga och andra som inte vill bli utsatta för mobilstrålning ska ha någonstans att ta vägen. Kommunerna behöver göra en kartläggning över strålningssituationen i kommunen, likt den som gjorts i bl.a. Lidköping och Södertälje.

Det är viktigt att det finns lågstrålände områden i varje kommun och att dessa också skyddas genom områdesbestämmelser. Det kan inte vara rätt att elöverkänsliga själva flyttar omkring, ofta boende i husvagn eller tält, för att hitta en plats där de klarar av att bo utan alltför stora problem.

Låt elöverkänsliga få bostadsanpassningsbidrag till elsanering

Eftersom de elöverkänsliga är drabbade av en sjukdom bör de också ha samma rätt till olika stöd som andra sjuka. Det gäller exempelvis bostadsanpassningsbidrag till elsanering. Det är viktigt att elöverkänsliga, på samma sätt som andra som tillhör en handikappgrupp, ska kunna beviljas bostadsanpassningsbidrag. Idag har många elöverkänsliga inte råd att förbättra sin elmiljö och tvingas genom detta bo kvar i en ohälsosam miljö och blir genom detta bara allt sämre. Vidare anser vi att elöverkänslighet ska godkännas som grund för arbetsskada.

Satsa mer på forskningen

Fristående forskare som arbetar med de här problemen har haft problem med att få medel till sin forskning. Det är viktigt att forskningen kring elöverkänslighet och dess orsaker ges ökade resurser, liksom till forskning om hur skador från den nya tekniken ska kunna undvikas.

Stockholm den 6 oktober 2009

Ulrika Carlsson i Skövde (c)

Annika Qarlsson (c)